

BETLEHEM ÖRÖME

zenés karácsonyi játék

Írta: Fogarasy Attila

Betlehem öröme

Forgatókönyv

Bevezetés (Ágai Ágnes: Karácsonykor együtt a család, a színjáték témája, stílusa, mondanivalója)
Helyszín: a függöny előtt

Köszöntő ember:

Ágai Ágnes: Kamaszságok (részlet)

Karácsonykor együtt a család.
Apa díszíti a fát,
Öcsi lopkodja a szaloncukrot,
Anya kirántja a halat és az ajándékokat.
Csöngetnek. Beethoven hozza
a Kilencedik szimfóniát.

Kedves Közönség!

Mi nem egy szimfóniát hoztunk karácsonyra, hanem egy ennél sokkal szerényebb zenés színjátékot, amelyet a Vásár téri általános iskola és a zeneiskola közösen állított össze és együtt ad elő. Ha szerényebb is, örömmel és szívvel játsszuk el, a Jézus születésének örvendő felszabadult boldogsággal.

A színjáték a jól ismert betlehemi történetet idézi fel, de egy kicsit eltérve a megszokottól. Ha úgy tetszik: egy kicsit kamaszosan. Úgy, ahogy mi, gyerekek, kamaszok elképzeljük a mai korban.

Minden híreszteléstől eltérően azonban mi nemcsak az okostelefonokért, az Iphone-okért, Ipadekért, az Internetért és a Facebookért vagyunk oda, hanem továbbra is szeretjük a meséket, a szép és igaz történeteket. Szeretjük, ha minden jól végződik, és az igazság és a jószág legyőzi a hazugságot és a rosszat.

A most előadandó színjáték is egy olyan mese, amelynek felhőtlen, túlradó boldogság a vége. Egy olyan mese, amelyben a jók eleve győztesek, és a gonoszoknak nincs semmi esélyük. Egy olyan mese, ahol még az ördögök is megjavulnak, és otthagyják gonoszságtól fortyogó üstjeiket a pokolban, és beállnak a jók közé...

A darabot szünet nélkül adjuk elő, mintegy másfél óra időtartamban. *(Vagy 1 szünettel két óra időtartam alatt.)* A tíz jelenet és dal, valamint a finálé után örömmel várjuk a tapsot. De akár a jelenetekbe is bele lehet tapsolni. És ha valamit humorosnak, viccesnek tart valaki, nyugodtan lehet nevetni is. Ez hozzátartozik ahhoz a felszabadult életörömhöz, amelyről közös színjátékunk szól.

És még egy jó tanács: előadás után ne felejtsetek el visszakapcsolni mobiltelefonjaitokat! Köszönjük!

Első felvonás

I. jelenet

Összefoglalása:

Angyalok a mennyben. Gábrriel arkangyal feladatot kap: tudassa Máriával, hogy fiút fog szülni, akit Jézusnak hívnak majd. Józsefnek is hírül kell adni, hogy vegye el Máriát feleségül, aki Isten fiát hordja a méhében. Az angyalok dicsőítik az urat, hálaénekeket zengve.

Ének: Halleluja

Függöny összehúzva. Zene indul: Halleluja előjáték. Az orgonazene alatt a függöny szétmegy. Angyalok állnak fehér ruhában a színpad teljes szélességében, kezüket imára emelve. Középpütt aranszegélyű fehér ruhában Gábrriel arkangyal. Zene vége.

Gábrriel: *(kántálva)* Dicsőség legyen a magasságban Istennek, ki megalkotta a Mindenséget!

Angyalok: *(Kántálva, hosszan elnyújtva)* Halleluja!

Gábrriel: Hála legyen Néki, hogy elhozta nekünk a fényt, az örömet és a boldogságot!

Angyalok: Halleluja!

Gábrriel: Köszönjük meg Néki, hogy megalkotta az embert, és ajándékba adta néki a legnagyobb csodát: a szeretetet!

Angyalok: Halleluja!

Gábrriel: Magasztaljuk a Mennyei Atyát, földnek, mennynek teremtőjét, ki... *(Megszólal a mobiltelefonja. Mérgesen a nézők felé fordul:)* Ki nem kapcsolta ki a mobiltelefonját? *(A csörgés folytatódik. Észbe kap, előveszi a telefonját.)* Ja, én! *(Megnézi a kijelzőt. Kissé ijedten:)* Az Atya az! Mit akarhat? *(Leinti az angyalokat:)* Maradjatok csendben! *(Beleszól a telefonba:)* Hallóluja! Igen, Atya, megjegyzem. *(Bólogat.)* Galileába, Názáretbe, Máriához. *(Csodálkozva:)* Hogy kit fog megszülni? *(Csend.)* Igen, értem. Már indulok. *(Elteszi a telefont, kitörő örömmel:)* Testvéreim! Nagy hírem van, örömhírem, jó hírem! Az Atya megsokallta az emberek gonoszságát és hitványságát, ezért leküldi a földre önnön fiát, hogy megváltsa bűneiket. Feladatot kaptam, meg kell keresnem Galileában egy szüzet, értesítenem kell, hogy a Szentlélek meg fogja őt szállni, és kilenc hónap múlva egy fiúgyermeknek ad majd életet, egy istenfiúnak, a megváltónak, Jézus Krisztusnak.

Gábrriel és angyalok: Dicsőség az Istennek és születendő fiának, Jézus Krisztusnak!

Gábrriel: Na, mennünk kell. Mert ti is jöttök velem, elkísértek Máriához. Induljunk... *(Indulna kifelé...)*

Első angyal: Na de, hol van az a Galilea?

Gábrriel (*Meghökkenve*): Tényleg, hol is van? (*Töpreng.*) Nos... Testvérek, üljünk le ide erre a felhőre, és keressük meg, nektek jobb a szemetek, mint az enyém!

Angyalok: *leülnek a színpad szélére, szemellenzöt csinálnak a kezükből, úgy nézelődnek jobbra-balra.*

Gábrriel: *a színpad elején közepén áll, távcsövet formál a kezeivel, ő is ide-oda nézeget.*

Második angyal: Nem az az ott? (*Mutat lefelé, balra.*)

Harmadik angyal: Nem, azt a helyet ismerem, az az Ararát.

Második angyal: Arra át?

Harmadik angyal: Nem arra át, Ararát! Az Ararát-hegy, ott feneklett meg Noé bárkája a vízözön után.

Negyedik angyal: Én azt hiszem, látom. Itt van közvetlenül a lábunk alatt.

Ötödik angyal: De hiszen ez a Vörös-tenger, itt vezette át a népét Mózes száraz lábbal az ígéret földjére, az őket üldöző egyiptomiak pedig a tengerbe veszttek. Galileának jóval északabbra kell lennie. De hol?

Angyalok *töprengenek, nézelődnek, az állukat, fejüket vakarják, sóhajtoznak.*

Hatodik angyal: (*Panaszos hangon*) Gábrriel testvér, nem találjuk azt a Galileát, most mitévők legyünk?

Gábrriel: Nem kell mindjárt kétségbe esni, az Atya is mindig erre tanít minket. Na, máris eszembe jutott a megoldás. Apple (*ejtsd: epl*) testvér, vedd csak elő a tabletedet, abban van GPS is!

Apple: Máris, Gábrriel testvér. (*Elővesz egy tablet gépet. Keresi Galileát.*) Meg is van! Itt van tőlünk kissé jobbra, a Genezáreti-tótól nyugatra. Az ott Galilea. (*Mutatja.*)

Angyalok: *mindnyájan arra néznek.*

Gábrriel: (*Elégedetten*) Jól van, testvérem, nem csalódtam benned!

Apple: (*Tablettel a kezében nagy hévvel feláll.*) Na, akkor induljunk is!

Angyalok: (*Felállnak, nagy hévvel ők is indulnának.*) Gyerünk Galileába!

Gábrriel: (*Megállítja őket, szigorúan*) Álljatok meg, testvéreim! Először befejezzük a hálaadást, majd utána megyünk abba a Galileába. Nem fog az elszaladni előlünk. Álljatok be a helyetekre!

Angyalok és Gábrriel: *beállnak arra a helyre, ahol a jelenet elején álltak.*

Gábrriel: Egy, két, há és... (*A zene elindul.*)

1. ének: Halleluja

//: Halleluja, dicsőség az Istennek, dicsőség az Istennek!:// 4x

Magasztaljuk az Atyát, mennynek és égnek urát,
Aki mindent megalkotott.
Köszönjük hálásan meg, hogy csodálatos ez a rend,
Köszönjük, hogy szép a világ.

//: Halleluja, dicsőség az Istennek, dicsőség az Istennek!:// 4x

Köszönjük, hogy szép a világ,
Az eget szivárvány szeli át.
Köszönjük, hogy oly szép ez a föld,
Zafir a tenger, s a fű smaragdzöld.

//: Halleluja, dicsőség az Istennek, dicsőség az Istennek!:// 4x

Gabriel: És most irány Galilea!

Gábiel és az angyalok hátul kétoldalt kimennek a színpadról. Fügöny marad széthúzva a következő jelenethez.

II. jelenet

Összefoglalása:

Az ördögök ármánykodása. Elhatározzák, hogy rossz útra viszik Józsefet és Heródest, és elveszejtik Jézust.

Ének és tánc: Ördögök dala

Fügöny az előző jelenetről széthúzva maradt. Fény: félhomály, vörös fények villóznak.

Diabló: (Előbújik a színpad alól.) Na, végre, hogy elmentek! (Gúnyolva utánozza az angyalokat.) Halleluja, halleluja... (Megrázza a fejét.) Brrrr... (Elővesz egy ócska URH-készüléket, bekapcsolja, ütögeti.) Halló!!! Diabló Mcdöglesznek! Diabló Mcdöglesznek! (Ütögeti a készüléket, kiabál.) Mcdöglesz! Jelentkezz! Az ördög vigye el ezt a vacakot... (Ráeszmél, mit mondott.) Azaz hogy én vigyem el! Bezzeg az angyaloknak lphonjuk van, nekünk meg csak ez a kiselejtezett URH-adóvevő. Hogyan legyünk gonoszak megfelelő technika nélkül? Nem tudom, hogy a főnökünk, Luci Feró hogyan gondolja ezt. (Bosszúsán belekiabál a rádióba.) Mcdöglesz, hol az ördögben vagy már?

Mcdöglesz: (Közben nesztelenül bejött és megállt Diabló mellett.) Itt vagyok, főnök!

Diabló: (megijedt) Áááá!!!! Te idióta! Miért nem kapcsolod be a rádiót?

Mcdöglesz: Ugyan minek, már egy fényéve nem működik.

Diabló: *(Bosszúsan legyint.)* Áh! Durumót nem láttad?

Mcdöglesz: Nem. Szokása szerint biztosan durmol valahol.

Diabló: Keressük meg, feladatot kaptunk Luci Ferótól.

Mcdöglesz: Ajjaj! Rosszat sejtek! Na, mindegy, keressük meg azt a bűdös mormotát!

Diabló, Mcdöglesz: *(Keresik Durumót.)* Durumó, Durumó...

Diabló: Hol vagy, te lusta dög, bújjál elő! Hol a pokolban vagy?

Durumó: *(A színpad végében egy pokróc alól bújik elő, álmosan nyújtózkodik.)* Az ördögbe is, miért nem hagytok aludni?

Diabló: Na, végre, hogy előbújtál a bűzös vackodból! Gyere, munka van!

Durumó: Utálom a munkát!

Diabló és Mcdöglesz előreráncigálják a színpad elejére Durumót.

Diabló: A nagyfőnök azt az utasítást adta, hogy tartsam szemmel az angyalokat, különösen azt a Gábrielt, mert valamire készülnek. Nos, így is van. Valami bűzlik itt...

Durumó: *(Beleszagol a levegőbe, ártatlanul.)* Hát mi...

Diabló: *(Csóválja a fejét.)* Idióta! Na, szóval, valami nem stimmel itt, de szerencsére én kifigyeltem őket. A lényeg az, hogy el kell mennünk Galileába, ahol egy Mária nevű zsidólány kilenc hónap múlva életet ad a Messiásnak, aki megváltja a világ bűneit. Ezt semmi szín alatt nem szabad hagynunk. Ha a világon nem lesz többé bűn, akkor mi azontúl egy hajítófát sem fogunk érni ...

Durumó: És akkor egész nap durmolhatunk, mert nem lesz többé dolgunk...

Diabló: Csend legyen! Indulnunk kell. Meg kell kísérténünk Józsefet és Heródes királyt... József eléggé kétséges, de Heródest egész biztosan az uralmunk alá tudjuk hajtani. Gyenge jellemű, hiú és kapzsi ember az.

Mcdöglesz: És Máriát miért nem kísértjük meg? Az lenne a legkézenfekvőbb.

Diabló: Az lehetetlen. Jól ismerem Galileát, gyakran kísértettem már arra. Ezt a fiatal lányt személyesen is jól ismerem. Mária a legártatlanabb, legjóságosabb, legfeddhetlenebb, legszeretetre méltóbb teremtés, akit valaha a hátán hordott ez a föld. És buzgón hisz Istenben. Komolyan elgondolkodtam azon, amikor megismertem őt, hogy abba hagyom az ördögi hivatást és visszakönyörgöm magamat az angyalok közé.

Mcdöglesz: Jó ötlet, én is már nagyon unom a gonoszkodást, szeretnék én is egyszer már jó lenni...

Durumó: Meg én is! Főleg, ha lehetne jókat durmolni is!

Nagy robaj hallatszik, villanásszerű éles fény, füst tör fel alulról (kivetítőn). Az ördögök megijednek.

Diabló: Ez Luci Feró volt. Meghallotta, miket fecsegünk. *(Fennhangon, ijedten)* Csak vicceltünk, nagyfőnök! Máris megyünk! *(Suttogva az ördögökhöz:)* Most jobb, ha pucolunk, mert a végén még nagyon megharagszik ránk. Jól ismerem az utat, talán még meg is előzhetjük az angyalokat, ha egy kis szerencsénk van...

Durumó: De azért a nótánkat még elénekelhetnénk előtte...

Diabló: Nem bánom, de csak azért, hogy a főnök is hallja, hogy még mindig szolgálalkú, ízig-vérig gonosz és aljas ördögök vagyunk!

Durumó nagyot füttyent, a színpadra bejönnek az ördögkosztümöt viselő táncosok, megszólalnak a dobok. Vörös és fehér fények pásztázzák a táncosokat.

2. Ének: Ördögök dala

Diabló, Durumó és Mcdöglesz:
Mi vagyunk az ördögök, hát nem tök dzsessz?
Lucifer adta ki a parancsot:
Kísértsük az egész brancsot.

Gyűlölet, hiúság és rasszizmus,
Ez kell nekik, meg egy ártatlan mumus,
Akit minden rosszért okolhatnak,
Rajta, fiúk, legyen sötét a holnap!

Ördögi praktika,
Ez itt a taktika, a jónak helye nincs.
Pokoli félelem,
Az itt a főelem, a gyűlölet drága kincs!

Jézusnak nem lehet sok esélye,
Gyűlöletet kap jóságért cserébe.
Elárulják majd őt a barátai,
Köpönyeget fognak mind fordítani.

Ez a Jézus nekünk csak egy kis falat,
Gonoszságból építünk köréje falat.
Korholja majd ezerrel a teremtőt,
Hogy emberként a földre küldte őt.

//: Ördögi praktika,
Ez itt a taktika, a jónak helye nincs.
Pokoli félelem,
Az itt a főelem, a gyűlölet drága kincs!://

Diablo: Gyerünk dögök, föl Betlehembe! Legyünk végre gonoszak!

Függöny össze.

III. jelenet

Összefoglalása:

Angyali üdvözlés. Az angyalok élükön Gábriellel meglátogatják Máriát. Gábriel közli vele, hogy hamarosan reáshall a Szentlélek, és fiú fogan a méhében. Gábriel elmondja, hogy rokonát, Erzsébetet eltöltötte a Szentlélek, és egy magzattal ajándékozta meg, pedig Erzsébetnek, aki már nem fiatal mostanáig nem volt része gyermekáldásban. Mária alázattal fogadja az isteni akarat megnyilvánulását, imádkozik és foházkodik Istenhez.

Ének: Uram, Istenem

Függöny szét. A színpadon szegényes berendezésű szoba: asztal, két szék, edények, kosarak stb.

Mária: *(A színpad közepén söpröget, és közben dalol. Dallam: „Uram, Istenem...”)*

Gábriel és az angyalok *hátulról csendesen bejönnek. Megállnak két oldalt.*

Gábriel: *(Halkan az angyalokhoz.)* Psszt! Csendesen, meg ne ijesszük, a földi halandók mindig nagyon megijednek tőlünk. *(Előrejön Máriához. Óvatosan szólítja meg, nehogy megrémítse.)* Üdvöz légy, kegyelembe fogadott! Az Úr van teveled, áldott vagy te az asszonyok között!

Mária *nyugodtan viselkedik, de csodálkozva néz Gábrielre és az angyalokra.*

Gábriel: Bocsáss meg, hogyha megijesztettelek! Látom, félsz tőlünk...

Mária: Nem félek tőletek, akárkik is vagytok, emberek vagy angyalok, mert érzem a belőletek áradó szeretetet és jóságot. Csak a szavaidon csodálkozom: mit jelent az, hogy kegyelembe fogadott és áldott vagyok? Hiszen csak ugyanolyan egyszerű lány vagyok, mint a többi velem egykorú Názáretben.

Gábriel: Nem, Mária! Te nem egy egyszerű lány vagy. Az Úrnál te kegyelmet találtál, mert íme, megfogon méhedben Isten fia, és te megszülöd őt, és Jézusnak nevezed majd. Hatalmas lesz ő, néki adja Isten Dávid királyi székét. És mindörökké uralkodik majd, királyságának soha vége nem lesz.

Mária: De hogyan lehetséges ez, hiszen engem férfi még nem érintett?

Gábriel: A Szentlélek száll tereád, gyermeked pedig szent lesz, mert az Istennek fia. Lám, a rokonod, Erzsébet is megfogant, pedig már a haja is ősz. Hatodik hónapban van immár, s hamarosan megszüli

majd Keresztelő Szent Jánost, aki a te fiadat is megkereszteli majd. Menj el hozzá, s győződj meg róla személyesen.

Mária: Bocsáss meg nekem, fényes idegen, nem akartalak megbántani, teljes szívemmel hiszek neked, csak csodálkozom és röstelkedem, mert úgy érzem, méltatlan vagyok én erre a nagy kegyelemre. Védtelen vagyok és törékeny, az első szél is elfúj...

Gábrriel: Nem vagy te védtelen és törékeny, Mária, mert a Magasságos ereje ad néked erőt. És méltatlan sem vagy, mert valóban első vagy te az asszonyok között, nincsen hozzád hasonló.

Mária: Az Úr szolgálója vagyok; történjék úgy, ahogy mondod! *(Fejet hajt Gábrriel előtt. Zene indul.)*

Gábrriel oldalra húzódik.

Mária a bevezető zenére szembefordul a közönséggel, kezét az ég felé nyújtja, tekintetével az Urat keresi.

3. ének: Uram, Istenem

Uram, Istenem, hogy szolgáljak téged,
Ki válladon hordozod az egész mindenséget?
Tiéd az ország, és tiéd ez a föld,
Végtelen a kegyelmed és végtelen az időd.

Uram, Istenem, mit kívánsz még tőlem?
A hitem kevés és a testem oly erőtlén.
Árassz reám jóságot, s erőt,
Hogy bátran megállhassak a gonoszság előtt!

Kórus: Szálljon reánk áldás és boldogság,
Égi vendég jön hozzánk,
Töltsön el egészen a Szentlélek,
Imádunk, mennyei Atyánk!

Uram, Istenem, nehéz terhet róttál rám,
Megszülöm fiad, de oly erős a sátán.
Bűn és gyűlölet rombolja a népet,
Elfelejtí könnyen a jót és a szépet.

Uram, Istenem, adj erőt, ha félek,
Hú szolgád leszek, ameddig csak élek.
Ígérem, Uram, nem csalódsz majd bennem,
Engedj, Uram, melletted hitet tennem.

Kórus: Szálljon reánk áldás és boldogság,
Égi vendég jön hozzánk,
Töltsön el egészen a Szentlélek,
Imádunk, mennyei Atyánk!

Szálljon reánk áldás és boldogság,
Égi vendég jön hozzánk,
Töltsön el egészen a Szentlélek,
Imádunk, mennyei Atyánk!
Imádunk, mennyei Atyánk!

Függöny össze.

IV. jelenet

Összefoglalása: Mária meglátogatja Erzsébetet. Ének: Üdvöz légy!

Függöny szét. Az előbbi berendezés. Az asztalon csecsemőruhák.

Erzsébet: *(Az asztalnál ül jobboldalt és babaruhácskákat válogat. Egyenként nézegeti, próbálgatja, mosolyog közben. Sóhajt.)* Ó, bárcsak már láthatnám rózsás arcoskáját, pici kezecskéjét, dundi combocskáját. Gyönyörű gyermek lesz és vasgyúró. Az én szépséges gyermekem... Óóó... *(Hirtelen a hasához nyúl. Elmosolyodik.)* Megmozdult, rúgott egyet. Áldott legyen az Úr, hogy részesévé tett ennek a csodának!

Mária: *(Belép balról.)* Üdvöz légy, Erzsébet!

Erzsébet: *(Hirtelen feláll, örömmel)* Üdvöz légy, Mária! Nincsen nálad áldottabb asszony! Áldott a te méhednek gyümölcse. Úgy örülök, hogy eljöttél, hogy osztozhass örömben, és szintúgy én is osztozhassak a te örömben!

Erzsébet és Mária összeölelkeznek.

Erzsébet: Foglalj helyet szerény hajlékunkban!

Erzsébet és Mária leülnek.

Mária: *(Felvesz egy kis ruhát. Nézegeti. Elmosolyodik.)* Tehát igaz, az Úr áldása szállott reád.

Erzsébet: *(Örömmel, boldogan)* Oly igaz, hogy jöttödre megmozdult a születendő jövevény, mintha csak téged akart volna üdvözölni, téged, minden asszonyok között a legelsőt.

Mária: Elpirulok, ha ilyeneket mondasz nekem...

Erzsébet: Pedig jobb, ha megszokod a magasztalást, mert te már nem az a helyes kis fruska vagy, akinek ismertelek eddig, akit így ismert a világ is eddig, hanem Isten kiválasztotta. Ehhez mérten kell ezentúl viselkedned: szerényen, kedvesen, de méltósággal. Boldog az, aki hisz, mert beteljesednek az Úr szavai.

Mária: Legyen szent az Úr neve! Legyen ő irgalmas mindazokhoz, akik hisznek benne!

Erzsébet: Úgy legyen!

Elkezdődik a zene.

Erzsébet és Mária felállnak és középre mennek.

4. ének: Üdvöz légy!

Mária:

Üdvöz légy, Erzsébet!
Ki kedves az Úr előtt,
Kit eltöltött a Szentlélek,
Adj nékem is erőt!

Üdvöz légy, Erzsébet!
Hozzád örömmel jövök.
Az Úr legyen tevéled,
S a szeretet örök!

Refrén:

Szent legyen az Úr neve,
Békét leljünk benne!
E világon ő uralkodik.
Töltse be a jósága,
Szelleme, méltósága
Szívünk és lelkünk csordultig!

Erzsébet:

Üdvöz légy, Mária,
Jézusnak anyja,
Áldott vagy te az asszonyok között!
Üdvöz légy, Mária,
Üdvünk záloga:
Jöttél, s a föld virágba öltözött.

Refrén:

Szent legyen az Úr neve,
Békét leljünk benne!
E világon ő uralkodik.
Töltse be a jósága,
Szelleme, méltósága
Szívünk és lelkünk csordultig!

Verze együtt:

Üdvöz légy, Szentlélek,
Isten hozott, jóság!
Mit álmaimban remélek, annál szebb a való.
Üdvöz légy, Szentlélek,
Légy kedves vendég nálunk!
Lépteinket vezesse a Mindenható!

Refrén együtt:

Szent legyen az Úr neve,
Békét leljünk benne!
E világon ő uralkodik.
Töltse be a jósága,
Szelleme, méltósága
Szívünk és lelkünk csordultig!

Függöny össze.

V. jelenet

Összefoglalása:

Józsefet megkörnyékezik az ördögök. Ám Józsefet már felkereste Gábiel arkangyal. József maradéktalanul teljesíti Isten akaratát, teljes szívéből szolgálja az Urat. Az angyalok segítségével elkergeti az ördögöket. József bölcsőt készít Jézuskának, az angyalok segítenek neki.

Ének: Bölcső-dal

Függöny szét. A színpad előterében munkaasztal szerszámokkal (fűrész, gyalu stb.), deszkák, lécek hevernek szanaszét. Kétoldalt székek, a jobboldalin kosárban kenyér és hal.

József: *(Munkaruhában, a fülén ácsceruza, a kezében colstok, méreget egy deszkát az asztalon, mormog, mér valamit, majd maga elé emeli a mérővesszőt, nézegeti, elégedetlen, tanácstalan.)* Vajon mekkora lehet egy csecsemő? Hozzá még a párnácska, dunyhácska... Hm... Elég lesz öt arasz? Hm... Hiába, én ács volnék, vagy mi a szösz: egy háztetőt előbb összeraknék, mint ezt a csöpp bölcsőcskét... Na, de meglátja a világ, olyan helyes kis cuccot készíték én annak a Jézusnak, hogy Jeruzsálemig járnak a csodájára a népek. *(Tétovázik egy kicsit, nézegeti ismét a deszkát és a mérővesszőt, hümmög.)* Vagy legalábbis Betlehemig...

Diabló *baloldalról besompolyog, nézi, mit csinál József, követi a mozdulatait.*

József *észreveszi, de úgy csinál, mintha mit sem sejtene. Az ördögnek majdnem kiszúrja a szemét a colstokkal.*

Diabló: *(Felkiált) Hőhehő!*

József: *(Egy pillantást vet rá.)* Szép köszönés! Adjon Isten neked is!

Diabló *feszeng, kényszeredetten mosolyog.*

József: Vagy mégse adjon? Tán pogány vagy? Na, nézd már! *(Csípőre teszi a kezét, alaposan végigméri őt.)* Honnan a csudából szalajtottak téged? A pofázmányod eléggé rusnya, annyi biztos. Olyan, mint a véres hurka trágyalében pácolva. A lábad meg olyan, mint a lópata. A szagod sem piskóta. Ilyen furcsa szerzetet sem láttam még, amióta kétágú vagyok. Pedig annak már jó néhány éve. Mit akarsz itt?

Diabló: *(Hajbókolva)* Szegény koldus vagyok én, járom a vidéket egy kis alamizsnáért. Ahogy jöttem az úton, hallottam ám, hogy milyen nagy öröm érte a családot, a fiatal feleséged hamarosan szülni fog. A gyermekáldás mindig nagy boldogság a háznál. Gondoltam, betérek hozzád gratulálni, s hátha jutna nekem is egy kis morzsa abból a nagy örömből, vagy tán több is: egy szelet kenyér, meg tán egy kis hal is... *(Pislogat a jobboldali székre, ahol az elemózsia van.)*

Durumó: *(Felbukkan a feje baloldalt a függöny mögül.)* Főnök! Kérjél egy kis sonkát is!

McDöglesz: *(Az ő feje is felbukkan egy pillanatra.)* Te ökör! Tudhatnád, hogy ezek nem esznek disznóhúst!

Diabló *pisszeg nekik, s int, hogy tűnjenek el.*

Durumó és McDöglesz *eltűnik a függöny mögött.*

József: Hát akad kenyér, hal is a háznál, s megköszönöm a jókívánságokat. Rusnya vagy, rusnya vagy, de rád is süt a nap! *(A jobboldali székről elveszi az elemózsiát, és az ördögnek nyújtja.)* Ül le, s falatozz! Az én ebédem ugyan, de nekem jut máskor is...

Diabló: Köszönöm szépen! Te igazán jó ember vagy! *(A közönségnek)* Milyen kár! *(Falatozik, csámcsog.)*

József: *(Nem zavartatja magát, folytatja a méricskélést, néha ránéz az ördögre, s csóválja a fejét.)* Nem városi beled van, annyi szent!

Diabló: Ha megkérhetném, a szenteket ne említsed, valahogy nem kedvelem őket!

József *megcsóválja a fejét, s folytatja a munkát.*

Durumó és McDöglesz *odaoson a függöny mögül, elveszik Diablótól a kosarat, és kiszaladnak vele.*

Diabló: *(Suttogva, mérgesen.)* Ezt még megbánjátok! Ördögfajzatok! *(Józsefhez)* És mondd, jó uram, igaz, hogy ez a gyerek egyenesen az égből lesz való, ahol az a hogyishívják lakozik?

József: Így van, ahogy mondod, ő a mi Istenatyánk fia, ha megszületik, a Jézus nevet fogjuk neki adni. Ő lesz a mi reménységünk, a mi Messiásunk, aki megvált minket a bűnöktől, és elhozza közénk a végtelen szeretetet.

Diabló: Azt mondd, az égben lakozó fia? Na, jó! De tudtommal mégis csak te vagy Mária férje, és még sincs semmi beleszólásod az egészbe? Hát szó nélkül hagyod az egészet? Hát milyen férfi vagy te?

József: Hogy milyen férfi? Na, várj csak, mindjárt megmutatom! Látod ezt? *(Egy darab lécet mutat fel az ördögnek.)*

Diabló: *(Közelebb megy, megszemléli.)* Hát ebből, mi lesz? Partvisnyél?

József: Hát ebből bizony nem partvisnyél lesz, és még csak nem is söprűnyél, hanem lazsnakfa.

Diabló: Lazsnakfa, az meg mi a csuda?

József: Az meg az a csuda, amivel csudára el foglak téged lazsnakolni. Mert tudd meg, az igazi férfi nem tűri, hogy az istene vagy a családja ellen uszítsák! Te alávaló csibész! Nesze, nesze... *(Veri az ördögöt, az meg menekül előle...)*

Diabló: *(Menekülés közben kétségbeesetten hívja a társait.)* Durumó, McDöglesz, hol vagytok?

Durumó és McDöglesz kilépnek a függöny mögül, mind a kettőnek tele van a szája, csodálkozva nézik Diablót, ahogy József körbe-körbe kergeti az asztal körül.

Diabló: Ne zabáljatok már, gyertek, segítetek, mert a végén még megöl ez az eszelős!

Durumó és McDöglesz végre odaállnak Diabló mellé a színpad baloldalán, és fenyegetően néznek a színpad jobboldalán álló Józsefre.

Diabló: *(Fölényesen és fenyegetően)* Na, most légy okos, Domokos, most már hárman vagyunk!

József: *(Nyugodtan)* Hát, nem tudom, ki az a Domokos, de mi meg már harmincan vagyunk! *(Fütttyent egyet.)*

Angyalok bevonulnak kétoldalt hátulról a színpadra, középtűt Gábriellel.

Ördögök visszahökölnek.

József: Régóta tudom, hogy miben mesterkedtek. Gábiel arkangyal megelőzött titeket, és mindent elmondott.

Durumó: Látod, főnök, én megmondtam, hogy ne tömegközlekedéssel jöjjünk! Persze, hogy elkéztünk...

József: Gábiel azt is előrebocsátotta, hogy meg fogtok kísérteni, és gonoszságra akartok csábítani. De a rossz most elnyeri méltó büntetését. Ne kíméljétek őket, angyalok!

Gábiel: *(Int az angyaloknak, hogy űzzék el az ördögöket. Elégedetten nézi, ahogy az angyalok kizavarják őket.)*

Angyalok kergetik az ördögöket, akik jajveszékelve, fejvesztetten menekülnek.

Ördögök végül a nézőtéren keresztül tudnak csak elmenekülni, ahová azonban az angyalok nem követik őket.

Durumó: (Menekülés közben, siránkozó hangon) Utálok gonosz lenni, utálok ördög lenni!

McDöglesz: Most már nekem is kezd elegendem lenni az egészből!

Diabló: Idióták!

Ördögök a kijáraton keresztül kimennek.

József: No, ezt jól megkapták, egy időre elment a kedvük a gonoszkodástól. (Ránéz az asztalon heverő szerszámokra és a lécekre.) Az ám, de közben elment az idő, és még neki sem kezdtem a bölcsőnek, félek, hogy nem készülök el vele időben. Aztán mibe rakjuk az újszülött Istenfiúcskát?

Gábrriel: Sose aggódjál, József. Értünk mi a barkácsoláshoz is, segítünk neked, hogy időben elkészülj.

József: Köszönöm, Gábrriel, akkor fogjunk is hozzá. (Fölveszi a fűrészelt, s fűrészelni kezdi az egyik deszkát. Zene indul.)

5. ének: Bölcső-dal

József:

Vágom a tölgyfát (*gyalut vesz a kezébe*), gyalulom a szélét a deszkának,
Csiszolom a lécet, hullik a forgács.
Menjen a munka: bölcső készül Jézuskának.
A nevem József, én vagyok a názáreti ács.

Angyalok kara (ők is mindenféle szerszámot vesznek a kezükbe és imitálják a munkát):

Vágjuk a tölgyfát, gyaluljuk a szélét a deszkának,
Csiszoljuk a lécet, hullik a forgács.
Menjen a munka: bölcső készül Jézuskának.
Értjük a dolgunk: pompás bölcső lesz, az nem vitás!

Ebben alszik majd Isten fia,
Öt szüli meg a szűz Mária,
A Szentlélek szállott reá,
A mennyország mosolygott hozzá.

József:

Illesztem a deszkát, csapolom a sarkát a bölcsőnek,
Lakkozom a lécet, készen is van már.
Ágynemű kéne a kisdéd csecsemőnek,
Puha-pihe párna, de csak szalmát kaphat a király.

Angyalok kara:

Illesztjük a deszkát, csapoljuk a sarkát a bölcsőnek,
Lakozzuk a lécet, készen is van már.
Ágynemű kéne a kisdéd csecsemőnek,
Puha-pihe párna, de csak szalmát kaphat a király.

Ebben alszik majd Isten fia,
Öt szüli meg a szűz Mária,
A Szentlélek szállott reá,
A mennyország mosolygott hozzá.

Rap:

Angyal szólt, hogy Jézus születik, aki Messiás, szeretetóriás, isteni glóriás.
A bűneink, aki megváltja, istenfiú, a zsidók királya.
Máriát megszállta a Szentlélek, most erről beszélek, hogy hallják a népek.
Méhében Isten fia megfogon, hogy éljünk boldogan, higgyünk sokan.
Dicsérjük a Szentlelket, az égi Atyát, a Messiást, Isten fiát!
Ünnepeljük meg, amikor született. Karácsonykor zengjünk éneket!
Jöjjön a szeretet! Csak a szeretet! Csakis a szeretet!
Egy-két-há.

Gábrriel: (Behozza középre a kész bölcsőt és felmutatja.) Ugye, mondtam, hogy segítünk, nem is lett rossz! Ez szép munka volt, angyalok!

Mindenki:

//:Készen a bölcső, Istent ringat karácsonykor,
Zsidók királyát, a Messiást.
Örömmel zengjünk eljöttére szenténeket,
Imádjuk hittel a Szentlelket és égi Atyánk!://

Függöny össze.

VI. jelenet

Összefoglalása:

Betlehemi istálló, állatokat megszemélyesítő gyerekek (szamár, bérányok). Mária, József, kis Jézus érkezik. József szabadkozik, hogy csak egy szegényes istállót talált szálláshelyül. Mária ringatja a kis Jézust, énekel neki.

Ének: Szép gyermek

Függöny szét.

Betlehemi istálló, állatok, közepén zsámoly, szalma, bölcső. Mária, József. A bérányok bégetnek, a szamár böög.

Mária a zsámolyon ül, ölelő karjában a kis Jézust ringatja.

József: *(Járkál, nézelődik, vizsgálgatja az épületet.)* Sajnálom, hogy jobb helyet nem kaptunk, csak ezt a rongyos istállót. Mindenki kitessékelt minket, rongyos kódisoknak néztek. A vendégfogadó meg dugig, persze mindenki a népszámlálásra igyekszik. De hogy minek? Képzeld el, Mária, van az a híres nagy császár, az az Augustus, ott fent Rómában, tán még egyetlen zsidó ember sem látta őt... Mi közünk is van hozzá, meg a rómaiakhoz? Aztán fogja magát és elrendeli az a császár, hogy mindenkit össze kell írni a birodalomban, ráadásul a maga városában. Ki érti ezt? Képzeld el, Mária, azt a nagy birodalmat, a császáret, akkora nagy lehet, hogy talán sosem megy le a nap benne. Aztán abban a nagy birodalomban most mindenki össze-vissza rohangál, mint a mérgezett egér. A császár kívánsága okán. Mert ő szeretné tudni, hány alattvalója van... És ha tudni fogja, akkor boldogabb lesz? Nem értem én ezt, Mária... *(Sóhajt.)*

Mária: *(Gyengéd, szeretettel teli hangon)* Ne morogjál már, Józsefem, kibírjuk mi azt, egy kis utazás meg sem kottyán nekünk. S nézd, a gyerek is milyen édesdeden alszik.

József: De hát olyan jól megvoltunk otthon, Názáretben! Itt dolgozni sem tudok, az emberek pedig mind önzőek, nem segítenek. Vagy ha segítenek, akkor ezt kapjuk: egy düledező istállót. És pont itt kellett megszülnöd a világ Megváltóját! Igazán méltatlan dolog! Nézd meg, milyen hitvány ácsolat ez! *(Mutat a mennyezetre)* És a csapolások is milyen csálék. Hát munka ez?

Mária: Jól van, no. Senki sem vitatja, hogy te ezerszer jobban megcsináltad volna. Nyugodj meg, jó nekünk itt. Hát nem az a fő, hogy itt ez a kis csöppség? A boldogság maga! Édes kis csillag! Hát nem gyönyörű?

József: *(Közelebb megy, lehajol)* Atyavilág! Milyen kicsi keze van! Hát hogy fog ebbe beleférni a fűrész?

Mária: Már miért is kellene neki fűrész tennie a kezébe, ő nem ács lesz, nem háztetőket épít majd, hanem a békét és a szeretetet, és nem csak itt Betlehemben, hanem az egész világon.

József: Jól van, no, nem azért mondtam. De az Atyaisten valamiért ideküldte közénk ezt a jövevényt. És azért küldte, hogy megtapasztalja, milyen az: embernek lenni. Ha meg ez így van, éljen úgy is, mint minden ember. Ha kell, dolgozzon, érezze meg a kezén a vízhólyagokat, amit a durva szerszámnyelek okoznak, ha kell, szenvedjen, hogy tudja, mi az, szenvedni. Érezze át a szegény emberek sorsát, érezze a szívük dobbanását, lélegezzon együtt velük. És akkor tudni fogja, mi a baj velünk, mi a baj a világgal, és megére-e a pusztulásra, vagy még megmenthető.

Mária: Igazad van, József, Isten is így akarhatja. De én azért, hadd óvjam őt a széltől is, olyan kis csöppség, olyan védtelen jószág...

József: Mária lelkem, miért nem teszed bele a bölcsőcskébe ezt a védtelen jószágot, látom már elfáradt a karod. Ládd, egészen Betlehemig cipeltem ezt a bölcsőcskét, hogy Jézusnak kényelmes alvóhelye legyen. Meg aztán hideg is van, lehűlt a levegő. Takargassuk be szépen meleg takaróval, s szaladok, hozok tűzifát, hogy rakhassunk tüzet, s melegedhessünk...

Mária: Kedves Józsefem, hagyd csak, elég nekünk a te jószágod melege...

József: (*Elpirulva*) No, azért én mégis gyűjtök egy kis fát, s kerítek ételt is, amit tudok... Te meg addig ringassad ezt a kedves jószágot, hadd aludjék, s álmodjék szépeket... (*Kimegy.*)

Zene elindul.

Mária ringatja a bölcsőt és énekel. *Fény vissza, fénysugár közére.*

6. ének: Szép gyermek

Szép gyermek, isteni fény,
Szép gyermek, boldog remény,
Üdvöz légy nálunk,
Néked mi örömmel szolgálunk,
Te vagy az élet, te vagy a jószág és az erény.

Szép gyermek, szomjazunk rád,
Meváltod bűnök sorát,
Elhoztad nekünk
Az örök életben reményünk,
Imádunk téged, és tebenned az égi atyát.

Ember vagy, végtelen jó,
Isten vagy, bölcs tanító,
Vezess a jóra, isteni szóra,
Áldásod kérjük, jó Istenünk!

Aludj el, isteni gyermek,
Szép álmod őrzik a kertek,
Kisbárány béget,
Vigyázza most a mindenséget,
Emberek álmát, a szelíd békét és a jövőt.

Álmodjál, isteni csöppség,
Csillagok közt tapossál ösvényt,
Bolygókkal játsszál,
Álmodban ragyogjon szivárvány.
Az éjsötétben gyújtsál nekünk égi fényt.

Ember vagy, végtelen jó,
Isten vagy, bölcs tanító,
Vezess a jóra, isteni szóra,
Áldásod kérjük, jó Istenünk!

Aludj el, isteni gyermek,
Szép álmod őrzik a kertek,
Kisbárány béget,
Vigyázza most a mindenséget,
Emberek álmát, a szelíd békét és a jövőt.

Álmodjál, isteni csöppség,
Csillagok közt tapossál ösvényt,
Bolygókkal játsszál,
Álmodban ragyogjon szivárvány.
Az éjsötétben gyújtsál nekünk égi fényt.

Függöny össze. Szünet.

Második felvonás

VII. jelenet

Összefoglalása:

Heródes palotájában. Messzi földről érkezett vándorok (valójában az ördögök) beszámolnak a királynak Jézus születéséről. Heródes mérges lesz, elhatározza, hogy megöleti Jézust.

Ének: Heródes dala

Függöny szét. A színpad közepén trónus, előtte vörös szőnyeg. Kétoldalt két-két állig felfegyverzett őr, akik a sok szedett-vedett fegyvertől alig tudnak mozdulni.

Heródes a trónon ül, pompás, drágakövekkel ékesített palástjába burkolózva és szundikál. Időnként nagyokat horkant álmában.

Udvaronc: *(Hátulról, balról be, megáll a király mellett, illemtudóan köhécsel.)* Khh... Khh... Felséges uram!

Heródes: *(Hirtelen felriad, álmosan és unottan.)* Mi az? Mért zavarod meg a legszebb álmomat? Éppen egy gyönyörű kacsacombot tartottam a kezemben párolt káposztával. *(A szájához emeli a kezét, nyalogatja. Hirtelen dühkitöréssel felkiált.)* Hol az a kacsacomb! *(Felugrik, dörzsöli a szemét, nyújtózkodik, most már végleg felébred. Egy kicsit járkál, majd megnyugszik és méltóságteljesen visszaül a trónra. Az udvaroncnak magyaráz.)* Órákon keresztül hallgattam ma ennek a sok tökkelütöttnek a sirárait. Királyi panasznap! Marhaság! És én kihez menjek panasszal? Az agyamra mennek a pizslicsaré dolgoikkal, a piti nyavalyáikkal. A legjobb megoldás az lenne, ha egyik nap szó nélkül felfordulnának. Nekik is, nekem is. Nem csoda, hogy elfáradok estére... Na, szóval, mit akarsz, újabb panaszosok érkeztek?

Udvaronc: Nem, nagy király! Három furcsa szerzet van kint, azt mondják, messziről jött bölcsek, és jó híreket hoztak, ami felségedet biztosan érdekelni fogja...

Heródes: Lehet, hogy tévedek, de nem tegnap fogadtuk a három napkeleti bölcset, vagy királyt, vagy mit tudom én mit?

Udvaronc: De igen királyom, nyilván ezek csalók lesznek, de mivel a tegnapiaktól nem tudtuk meg semmit, hogy hol lehet az a Jézusnak mondott gyermek, a zsidók állítólagos királya, érdemes lenne meghallgatni őket. Hátha ők többet tudnak felőle.

Heródes: Na, jó, küldd be azokat a „bölcseket”!

Udvaronc: *(Hátramegy és szólítja az ördögöket.)* Öfelsége Nagy Heródes fogad titeket. *(Az ördögökkel együtt ismét előrejön, és beáll a trónustól balra.)*

Ördögök hátulról, jobbról bejönnek, megállnak a trónustól jobbra, meghajolnak.

Heródes: *(Biccent a fejével, unottan kérdezi.)* Kik vagytok? S mit akartok?

Diabló: Jámbor bölcsek vagyunk mi, napkeletről érkezünk, s hosszú utat megtevénk.

Durumó: *(Csodálkozva, bután néz.)* Milyen tevének, főnök? Nincs is tevének, gyalog jöttünk...

Heródes: Érezni is, hogy megizzadtatok, mert olyan bűdösek vagytok, mint a három hónapos kecskesajt.

Diabló: Szóval, hosszú utat megtettünk, hogy figyelmeztessünk téged arra, hogy egy Jézus nevű illető Názáretből veszélyezteti a hatalmadat, mivel alighogy megszületett, máris a zsidók királyaként tisztelik. Jól teszed, ha megkeresteted, és börtönbe veted őt is, és a családját is.

Heródes: És pontosan hol van az a Jézus?

McDöglesz: Hát, pontosan nem tudjuk, de a hírek szerint valahol Judeában...

Heródes: Na, ezzel nem sokra megyek. De én már kigondoltam, hogy mit tegyek. Hét határban kivégeztetek minden csecsemőt, nem fog az az Istenfiú a trónomra ülni, azt garantálom!

Ördögök: *(Elszörnyülködnek és hátrahőkölnek a király kegyetlenségén.)* Haaa....

Durumó: Hiszen ez szörnyű kegyetlenség!...

McDöglesz: Ilyet még az ördög se művel!...

Diabló: *(Óvatosan)* De király, képes lennél annyi ártatlan csecsemőt kardélre hányni?...

Heródes: Mi az, hogy! Ha kell, kiirtom egész Galileát és Judeát. Na, de lássátok, milyen kegyes vagyok, titeket nem végeztetek ki, amiért be akartatok csapni engem. Még hogy bölcsek! Piti kis csalók vagytok! *(Az örökhöz)* Dobjátok ki őket!

Örök: Igenis! *(Lezavarják az ördögöket a színpadról, miközben ütik őket, ahol érik.)*

Ördögök ismét a nézőtéren keresztül menekülnek.

McDöglesz: Ilyen nincs, már megint!

Durumó: Elegem van, felmondok!

Diabló: Hát ez nagyon rosszul sült el, pedig mi csak szimplán rosszat akartunk. De ez a király rosszabb a sátánál is... Még egy picit se kellett kísértetni...

McDöglesz: Főnök, most ne moralizálj, húzzuk gyorsan el a patánkat!

Ördögök jajgatva kimenekülnek. *Megszólal a zene.*

Őrök büszkén parádézva visszajönnek, s a zene ritmusára fel s alá masíroznak a király előtt.

Udvaronc vezényel a parádéhez.

Heródes elégedetten nézi a díszszemlét.

7. ének: Heródes dala

Ki a csuda ez a Jézus, hová való?
Királynak is mondják, de ez nem lehet való!
Én vagyok, Heródes, egyedüli király,
Arra, aki mást mond, vár a halál.

Kicsoda ez a gyermek? Foga sincs még.
Mért kell neki rögtön az egész mindenség?
Megváltónak tartják a csöpp csecsemőt!
Külföldről is jönnek, hogy imádják őt!
Pedig ki a király?

Udvaronc és örök:

Heródes nagy király, Heródes jó király!
Országunk jótevője ő!
Heródes nagy király, Heródes jó király!
Éljen Heródes, a dicső!

Ki a csuda ez a Jézus, hol lelni fel őt?
Hozzátok elébem a bajkeverőt!
Megtudja majd tőlem, hogy a hatalom
Egyedül engem illet, mert enyém a trón.

Én mondom meg a népnek, mi a jó s mi a rossz,
Nem kedvelhetem, ha valaki túl okos.
Hozzátok elébem a kis pelenkást,
Mebüntetem én ezt a zsidó messiást.

Mert:

Udvaronc és örök:

Heródes nagy király, Heródes jó király!
Országunk jótevője ő!
Heródes nagy király, Heródes jó király!
Éljen Heródes, a dicső!

Még egyszer!

Udvaronc és örök:

Heródes nagy király, Heródes jó király!
Országunk jótevője ő!
Heródes nagy király, Heródes jó király!
Éljen Heródes, a dicső!

Heródes: Na, még egyszer mindenki! *(Kiint a nézőknek is, most már nekik vezényel.)*

Udvaronc és örök:

Heródes nagy király, Heródes jó király!
Országunk jótevője ő!
Heródes nagy király, Heródes jó király!
Éljen Heródes, a dicső!

Heródes: Na, azért mondom! Ehhez tartsa mindenki magát!

Függöny össze.

VIII. jelenet

Összefoglalása:

Színhely: részben a nézőtér. Pásztorok jönnek szegényes ajándékokkal Jézushoz. Az egyik pásztor öreg és süket, ebből vicces félreértések adódnak. Mária megköszöni a látogatást és az ajándékokat.

Ének: Pásztorok, pásztorok

Függöny szét.

A VII. jelenet színpadképe, ez a fináléig nem változik. (A Szent Család közében, bölcső, mellettük számár, bárányok.)

Pásztorok *tarisznyával a vállukon a nézőtér felől közelednek, dudorásznak. Láncos bot, köcsögduda adja hozzá a zenei kíséretet:*

Döm-dödöm, döm-dödöm,
Dilli-dilli-dú-dú,
Döm-dödöm, döm-dödöm,
Dilli-dilli-dú.

Ezt ismételtetik, míg el nem érnek a nézőtér közepéig. Megállnak.

Pokróc: Hőőő!

Pásztorok *megállnak.*

Pokróc: Biztosan jó felé megyünk, te, Pesta?

Pesta: Már hogy ne mennénk, Pokróc bátyám!

Pokróc: Osztán hunnét vagy te abban biztos?

Pesta: Látja-e kend azt a csillagot ottan ni? *(Mutat a díszlet csillagára.)*

Pokróc: Látom, hogy ne látnám, fiam.

Pesta: No hát, az ott van, mi meg itten vagyunk. No, látja!

Pokróc: Látni oszt látom, de nem értem. *(Öreg Pipaszutyokhoz.)* Mit szól ehhez, Öreg Pipaszutyok?

Öreg Pipaszutyok: *(A tenyerét a füléhez emeli.)* Heee?

Pokróc: *(Hangosan.)* Mit szól ehhez?

Öreg Pipaszutyok: *(Úgy tesz, mintha hallotta volna. Bólogat.)* Ja! Ja!

Pokróc: *(Legyint.)* Eh!

Pesta: No, hát, ha ezt megbeszéltük, akkor menjünk!

Pásztorok *mennek tovább, dúdolgatnak, míg el nem érnek a színpadig:*

Döm-dödöm, döm-dödöm,
Dilli-dilli-dú-dú,
Döm-dödöm, döm-dödöm,
Dilli-dilli-dú.

Pokróc: Hőőő!

Pásztorok megállnak.

Pokróc: Biztosan jó helyen vagyunk, te, Pesta?

Pesta: Már hogy ne lennénk, Pokróc bátyám!

Pokróc: Osztán hunnét vagy te abban biztos?

Pesta: Látja-e kend azt a csillagot ottan ni? *(Mutat a díszlet csillagára.)*

Pokróc: Még mindig látom aztat, édes fiam.

Pesta: No hát, az ott van, mi meg itten vagyunk. No, látja!

Pokróc: Látni oszt látom, de még mindig nem értem. Mit szól ehhez, Öreg Pipaszutyok?

Öreg Pipaszutyok: *(A tenyerét a füléhez emeli.)* Heee?

Pokróc: *(Hangosan.)* Mit szól ehhez?

Öreg Pipaszutyok: *(Úgy tesz, mintha hallotta volna. Bólogat.)* Ja! Ja!

Pokróc: *(Legyint.)* Eh!

Pesta: No, hát, ha ezt megbeszéltük, akkor menjünk be!

Pásztorok fölmennek a színpadra.

Pesta: *(Előrelép, a láncos botjával kopogtat a színpadon.)* Csillagos jó estét kívánok e szállás lakóinak!

József: Nektek is jó emberek! Kik vagytok?

Pesta: Egyszerű pásztoemberek vónánk, innen a hetedik határból. Én lennék a legifjabb, a nevem Pesta. Ez itt meg Pokróc bátyám *(mutat rá)*, mivel, hogy annyi esze van, mint egy pokrócnak. Tán még egy kicsit kevesebb is. Ez itten meg az Öreg Pipaszutyok. *(Mutat rá.)* A füle is szutykos lehet, mivel alig hall, szegény. Meg mivel egy kicsit vénecske is.

Öreg Pipaszutyok: *(Mebántódik.)* Vén kecske, én? Elhallgass, te ciberehuszár!

Pesta: No, nem megmondtam?

József: Aztán milyen jó szél hozott titeket ebbe a rongyos istállóba?

Pesta: Jöttünk hozzátok tiszteletet tenni, hogy láthatnánk a kis Jézust, s hódolnánk neki.

Pokróc: Ajándékokat is hoztunk a Jézuskának. Például... *(József kíváncsian néz rá. Pokróc elszontyolodik.)* Elfelejtettem...

József: Na, nem baj, így is, úgy is szívesen látunk titeket. De netán hallunk azért töletek némely verseket, rímeket...

Öreg Pipaszutyok: *(Felkapja a fejét.)* Rémekeket?! Miféle rémekeket? Ha rémek is vannak itten, bé nem megyünk... *(Indulna kifelé.)*

Pesta: *(Elkapja az öreget a grabancánál.)* Álljon már meg, öreg! Itten csak maga lát rémekeket, mert itt nincsen más, csak a Szent Család. No, álljon meg már itt, iziben!

Öreg Pipaszutyok: Giziben? Ne emlegesd az asszonyt, fiam, tudod, mennyire félek tőle... Nem jó az ördögöt a falra festeni... *(Csóválja a fejét.)*

Pesta: Ne féljen már olyan nagy igyekezettel, öreg, ahol a Szent Család van, onnan menekülnek az ördögök.

József: *(Bólogat.)* Bizony, hogy menekülnek! Az már szent igaz!

Pesta: No de, hoztunk münk azért ajándékot is, ki-ki a maga tarisnyájában, meg énekeket is, csak az a baj, hogy túl sok pálinkát nyakaltunk a hosszú úton, s igen fátyolos lett tőle a hangunk. Elkelne egy kis segítség hozzám...

József: Van az nekünk, méghozzá égi segítség, egy egész angyalkórus. Íme!

Angyalok *bevonulnak, megállnak félkörívben a Szent Család mögött.*

Gábrriel *(baloldalt) vezényel nekik.*

Zene indul. Az angyalok énekelnek, a pásztorok átadják az ajándékokat sorban: Pokróc, Pesta és Öreg Pipaszutyok.

8. ének: Pásztorok, pásztorok

Pásztorok, pásztorok Betlehembe mentek,
Kisded királyunkhoz imádkoztak.
Egy szűk istállóban tiszteletet tettek,
Szolgálni az Urat ajánlkoztak.

A nagyobbik pásztor mit csinál?
Jézus bölcsőjénél szalutál.
Ajándékba vajon mit hozott?
Egy fél szalonnát és tökmagot.

Pokróc *átadja az ajándékot és megáll, jobbról, a Szent Család mellett.*

Pásztorok, pásztorok elszaladt a csorda!
Nem szaladt, nem szaladt, szerteheverész.
Pásztorok, pásztorok nyájaknak híja!
Híja nincs, kára nincs, égen legelész.

A küsebbik pásztor mit csinál?
Jézuskával buzgón gazsulál.
Ajándékba vajon mit hozott?
Törött csiprot, csorba fazekot.

Pesta átadja az ajándékot és megáll, jobbról, a Szent Család mellett.

Pásztorok, pásztorok, szakadt a ruhátok,
Nem szakadt, nem hasadt, pont illik reánk.
Pásztorok, pásztorok, hol a tarisznyátok?
Hét falu abból él, vigyáznak reá.

A vén pásztor ugyan mit csinál?
A pálinka után kunyorál.
Ajándékba vajon mit hozott?
Egy fél vekni száraz cvibakot.

Öreg Pipaszutyok átadja az ajándékot és megáll, jobbról, a Szent Család mellett.

Pásztorok, pásztorok örvendeznek ottan,
Jézusunk, megváltónk, hogy emberré lett.
Munkával, jószággal többre megyünk mostan,
Hirdessük, éltessek a szeretetet.

A kis Jézus pedig mit csinál?
A bölcsőcskéjében szundikál.
Mária óvón fölé hajol,
Hogy a szuszogását hallja jól.

Pásztorok, pásztorok örvendeznek ottan,
Jézusunk, megváltónk, hogy emberré lett.
Munkával, jószággal többre megyünk mostan,
Hirdessük, éltessek a szeretetet.

Mária: Köszönöm, jó pásztorok az ajándékokat és verseiteket! Foglaljatok helyet körünkben, egyetek, igyatok, s pihenjétek ki a fáradalmakat. Melegedjétek meg a tűzünk és szeretetünk által!

Pásztorok leülnek, eszegetnek.

IX. jelenet

Összefoglalása:

Napkeleti királyok (bölcsek) érkezése. Imádják a kis Jézust és gazdag ajándékokkal halmozzák őt el. Mária köszönetet mond nekik. A bölcsek elmondják, hogy találkoztak Heródeszel, aki megígértette velük, hogy visszatérvén elmondják, hol van Jézus. Figyelmeztetik Máriát és Józsefet, hogy jobban tennék, ha Egyiptomba menekülnének, mert Heródes meg akarja öletni Jézust. József megköszöni a figyelmeztetést, megfogadja tanácsukat.

Ének: Háromkirályok

József: *Úgy hallom, ismét jönnek valakik, megyek, megnézem. (Hátramegy, kinéz a színpadról. Visszajön.)*

Mária: Kik azok, édes Józsefem?

József: Valami nagyurak lehetnek, nemes a tartásuk, ékes a járásuk, gazdagon díszített, keleties a ruhájuk. Tán bölcs írástudók, professzorok, de meglehet, tán valamiféle királyok napkeletről. Nagy kísérettel jönnek, szolgálkkal, tevékkel. Színes egy kompánia!

Zene indul.

Háromkirályok *hátról furcsa, imbolygó léptekkel jönnek, s körbetáncolják a színpadot. A kezükben ajándékok. Hosszú, színes köntös vagy kaftán van rajtuk, a fejükön díszes fejfedő vagy korona.*

9. ének: Háromkirályok

Üdvöz légy, Mária,
Istennek szent anyja,
Messze földről jöttünk
Betlehem felé.

Teli a két kezünk,
Csordultig a szívünk,
Így járulunk mostan
Kis Jézus elé.

Láttuk a csillagot,
Az égen ballagott,
Mutatva a járást
Betlehem felé.

A csizmánk elkopott,
A kolbász elfogyott,
Mégfáradtan lépünk
Kis Jézus elé.

Na de!... *(Még egyszer eléneklik.)*

Üdvöz légy, Mária...

József: Isten hozott titeket, vándorok. Honnan jöttök, és kik vagytok?

Gáspár: Napkeletről jöttünk, földi királyok vagyunk.

Menyhárt: Hosszú utat megtettünk, hogy az égi király színe elé járulhassunk.

Boldizsár: Szeretnénk előtte fejet hajtani, s átadni drága ajándékainkat.

József: Örömmel veszünk minden szívből jövő jó szót és ajándékot.

Zene indul.

Gáspár:

Gáspár vagyok, jó napot!
Emelnék én kalapot,
De ahogyan látva van:
A kezemben mirha van.

Fogadd el, égi vendég!
Hozok még, ha nem elég.
Áldásodat kérem én,
Árasszon el a remény!

Leteszi az ajándékot a bölcső elé. Visszaáll a helyére.

Menyhárt:

Az én nevem a Menyhárt,
Bejártam én hét határt,
Hallottam a jószokat,
Tömjént hoztam jó sokat.

Fogadd el ezt, csöpp Isten,
Ha már annyit cipeltem!
Áldj meg engem s népemet,
Paskold meg a képemet!

Leteszi az ajándékot a bölcső elé. Visszaáll a helyére.

Boldizsár:

Én vagyok a Boldizsár,
Áldásodra, aki vár.
Hoztam aranyat, ezüstöt,
Teleraktam az üstöt.

Kisgyermek, világ ura,
A nőzid milyen fura,
Előtted én hódolok:
Benned hinni jó dolog.

Leteszi az ajándékot a bölcső elé. Visszaáll a helyére.

Mária:

Köszönöm, jó királyok,
Hogy Jézusnak szolgáltok!
Áldassék a nevetek,
Árasszon el szeretet!

Hazátokba, ha tértek,
Szeressétek a népet,
Béke legyen a földön,
Boldogság és víg öröm!

Háromkirályok meghajolnak Mária felé.

Gáspár: Mielőtt elbúcsúznánk, szeretnénk, ha meghallgatnátok jó szándékú intelmünket.

Menyhárt: Idefelé Heródestől érdeklődtünk a kis Jézus felől, de bár ne tettük volna! Heródes el akarja veszejteni Jézust. Megígértette velünk, ha megtaláljuk őt, visszafelé beszámolunk neki pontos hollétéről.

Boldizsár: De mi hazafelé más úton megyünk, nem szólunk neki, hogy reátaláltunk a Megváltóra. De nektek azt ajánljuk, minél előbb kerekedjete föl, és meneküljete biztos helyre!

Menyhárt: Nagyon aggódunk, mert úgy láttuk, Heródes nagyon gonosz ember, aki mindenre képes!

Gáspár: Legjobb lenne tán, ha Egyiptomba mennétek, ott biztonságban lehetnétek.

Háromkirályok: Kérünk titeket, hallgassatok tanácsainkra!

József: Köszönjük jó szándékú, bölcs tanácsaitokat. Megszívleljük azokat, s holnap felkerekedünk, hogy biztos helyre menekítsük Jézust Heródes vérszomja elől.

Háromkirályok: No, akkor mi búcsúzunk is.

Zene indul. Ismét körbetáncolják a színpadot, s a végén kimennek.

Áldás és békesség,
További szép estét!
Országunkba térve
Kihirdetjük azt,

Hogy sötét az éjszaka,
De Betlehem csillaga
Fényesen ragyogva
Mosolyog le ránk.

Megváltó született,
Jézusnak nevezett,
Rongyos istállóba
Bárányok közé.

Bölcsőnyi kis csöppség,
De övé a mindenség,
Bűnök megváltója,
Nagy jó Istenünk!

Na, éppen ezért! *(Még egyszer eléneklik.)*

Áldás és békesség...

Ámen!

Fejet hajtanak és kimennek.

X. jelenet

Összefoglalása:

Az előző színpadkép. Mindenki boldog, énekel, táncol, örül Jézus születésének.

Ének: Jeruzsálem kapujának.

Mária: József lelkem, én félek, jaj, csak nehogy bántódása legyen ennek az édes kis jószágnak, ennek a gyönyörű Istengyermeknek. *(Fölkáll, kétségbeesetten.)* Menjünk, fussunk azonnal, meneküljünk Heródes haragja elől...

József: *(Óvón átkarolja Máriát.)* Mária kedvesem, ne félj te attól a Heródestől. Megvédelek én tőle, nézd csak az én ácsszekercém milyen éles. *(Felveszi a szekercét és mutatja Máriának, próbálgatja az ujjával az élet.)* Meg aztán itt vannak velünk az angyalok is *(mutat az angyalokra)*, s minden földi ember szeretete is erősít minket, aki jó szándékú és becsületes. Ülj szépen le. *(Leülteti.)* Ringasd csak tovább Jézusunkat, hadd aludjon, sok nehéz küzdelem vár rá, míg megküzd a rosszal, s gonosszal, a kapzsisággal és az önzéssel, a nyereségvágygal és az önteltséggel. De most aludjon, ringadjon, álmodja meg azt a boldog világot, amelyben szeretné látni az emberiséget. Holnap pedig, ígérem, felnyergeljük

az öszvéreket és elindulunk Egyiptom felé. Most azonban még vigadjunk, örüljünk, s zengjünk hálaénekeket Istennek, hogy elküldte hozzánk egyszülött Fiát!

Mária: József! Tán csak nem lármázni akartok itt, hogy felébredjen a kis Jézus?!

József: Nem lármázunk, csak csendben, halkán énekelünk Isten dicsőségére! Te meg, Mária, csak ringassad azt a kis bölcsőcskét! Az emberek jövődjéje, s minden reménye ring benne.

Zene indul. Táncosok bejönnek.

10. Ének: Jeruzsálem kapujának...

Jeruzsálem kapujának, jaj, de ferde a deszkája,
Mért nem hívják el az ácsot, hogy helyre tegye?
Jeruzsálem kapujának, jaj, de ferde a deszkája,
Mért nem hívják el az ácsot, hogy helyre tegye?

Sohasem láttam én olyan szép csillagot,
Mint ami Jézus születésekor az égen ragyogott.
Jeruzsálem kapujának, jaj, de ferde a deszkája,
Mért nem hívják el az ácsot, hogy helyre tegye?

Betlehemben csoda történt: a világ megváltója
Kisjuhok közt világra született, aki Isten fia.
Pásztornépek köszöntötték, ajándékokat hozva,
Magasztalták a kis Jézust rongyos istállóba'.

Sohasem láttam én olyan szép csillagot,
Mint ami Jézus születésekor az égen ragyogott.
Betlehemben csoda történt: a világ megváltója
Kisjuhok közt világra született, aki Isten fia.

Ördögök *előbújnak, földhöz vágják ördögkellékeiket és megtapossák, majd a színpad alatt ők is táncot járnak.*

Áldás és béke hozzánk költözött,
Imádjuk kis Jézust könnyek között.
Áldja mindenki az égi Atyát.
Hogy elküldte hozzánk a kis Jézuskát.
Aki a béke, aki a jószág és a remény.

Ördögök *is táncolnak.*

Tömjént, mirhát s minden kincseket a napkeleti bölcsek
Elé hordtak imádva hangosan az Istenkirályt.
Nagy Heródes törheti a fejét, ahogy meghallja a hírét,
Katonái hiába keresik, hogy elveszejtsék.

Sohasem láttam én olyan szép csillagot,
Mint ami Jézus születésekor az égen ragyogott.
Betlehemben csoda történt: a világ megváltója
Kisjuhok közt világra született, aki Isten fia.

Betlehemben csoda történt: a világ megváltója
Kisjuhok közt világra született, aki Isten fia.
Pásztornépek köszöntötték, ajándékokat hozva,
Magasztalták a kis Jézust rongyos istállóba'.

Sohasem láttam én olyan szép csillagot,
Mint ami Jézus születésekor az égen ragyogott.
Betlehemben csoda történt: a világ megváltója
Kisjuhok közt világra született, aki Isten fia.

Függöny össze.

Bezárás

A szeretetről, Szent Pál szeretethimnusza

Köszöntő ember (*Bejön a függöny elé.*): Szent Pál: Szeretethimnusz

Testvéreim! Törekedjete értékesebb adományokra! Ezért mindennél magasztosabb utat mutatok nektek.

Szólhatok az emberek vagy az angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok, vagy pengő cimbalom. Lehet prófétáló tehetségem, ismerhetem az összes titkokat és mind a tudományokat; hittemmel elmozdíthatom a hegyeket, ha szeretet nincs bennem, mit sem érek. Szétszthatom bár mindenemet a nélkülözők között, odaadhatom a testemet is égő áldozatul, ha szeretet nincs bennem, mit sem használ nekem.

A szeretet türelmes, a szeretet jóságos, a szeretet nem féltékeny, nem kérkedik, nem is kevély. Nem tapintatlan, nem keresi a maga javát, nem gerjed haragra, a rosszat nem rója fel. Nem örül a gonoszságnak, örömet az igazság győzelmében leli. Mindent eltűr, mindent elhisz, mindent remél, mindent elvisel.

A szeretet nem szűnik meg soha. A prófétálás véget ér, a nyelvek elhallgatnak, a tudomány elenyészik. Megismerésünk most még töredékes, és töredékes a prófétálásunk is. Ha azonban elérkezik a tökéletes, véget ér az, ami töredékes. Gyermekkoromban úgy beszéltem, mint a gyermek, úgy gondolkoztam, mint a gyermek, úgy ítéltam, mint a gyermek. De amikor elértem a férfikort, elhagytam a gyermek szokásait. Ma még csak tükörben, homályosan látunk, akkor majd színről színre. Most még csak töredékes a tudásom, akkor majd úgy ismerem meg mindent, ahogy most engem ismernek.

Most még megmarad a hit, a remény és a szeretet, ez a három, de közülük a legnagyobb a szeretet.

Most pedig jöjjön a finálé!

Kimegy. Függöny szét.

Finálé

Minden szereplő fönt a színpadon és táncol.

11. ének: Szeretethimnusz

Szóljak bár, mint az angyalok,
Koldusnak köntöst adhatok,
A tudományt mind bírhatom,
Élhetek dúsgazdagon,

Lehet hitem rengeteg,
Elmozdíthatok hegyeket,
Fölösleges minden kincs,
Ha szeretet bennem nincs:

Csak kő leszek, vagy zengő érc,
Cimbalom, mellyel nem zenélsz,
Próféta, vén s hallgatag,
Ki nem ismeri a titkokat.

A szeretet jó, a szeretet szép,
Viszonzást tőlünk soha nem remél,
Nem keresi a maga javát,
Örül, ha végül győz az igazság.

Mindent eltűr, mindent hisz,
Mindent remél és mindent visz.
Nem szűnik meg sohasem,
Csak vele teljes az életem.

Gyermekként úgy hittem én,
Vesztes az, ki koldusszegény,
Ma férfiként úgy gondolom,
A szeretet a vagyonom.

Hit, remény és szeretet
Alkotják a keretet.
De mind közül – kérdezheted –
Legfontosabb a szeretet.

Ma még csak tükörben, homályosan,
Majd színről színre pontosan
Látjuk azt, hogy szeretet
Nélkül élni nem lehet.

A szeretet jó, a szeretet szép,
Viszonzást tőlünk soha nem remél,
Nem keresi a maga javát,
Örül, ha végül győz az igazság.

Mindent eltűr, mindent hisz,
Mindent remél és mindent visz.
Nem szűnik meg sohasem,
Csak vele teljes az életem.

Trombitaszóló.

A szeretet jó, a szeretet szép,
Viszonzást tőlünk soha nem remél,
Nem keresi a maga javát,
Örül, ha végül győz az igazság.

Mindent eltűr, mindent hisz,
Mindent remél és mindent visz.
Nem szűnik meg sohasem,
Csak vele teljes az életem.

Meghajlás

Esetleges ráadás: Szeretethimnusz

*A második refrén alatt a szereplők egy része lejön a színpadról és körbejár a nézőtéren.
Konfetti, papírcsíkok szórása, cukorka, csokoládé osztogatása*

*A ráadás végén: **Mindenki:** Boldog Karácsonyt!*